

JULIAN STEFAN MARIAN MIROCHNA OFMCONV (1903–1943)

Stefan Marian Mirochna urodził się 31 sierpnia 1903 r. w Bochni jako syn piekarza Wojciecha Mirochny i Marii z domu Kawa. Ochrzczony został 8 września 1903 r. w Bochni przez ks. Jana Bacha. Rodzicami chrzestnymi byli: Józef Dobesz i Emilia Wiertocka.

Po ukończeniu szkoły podstawowej uczęszczał do c. k. gimnazjum w Bochni, a po jego ukończeniu wstąpił w 1918 r. do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych we Lwowie. 20 października 1918 r. rozpoczął nowicjat w Łagiewnikach koło Łodzi i otrzymał zakonne imię Julian. 26 października 1919 r. złożył pierwsze śluby zakonne. Przyczyny wstąpienia Stefana do zakonu nie są znane do końca. O jednej z nich wspomniała jego matka Maria, która po otrzymaniu listu od późniejszego zakonnika, a następnie przełożonego w Kaliszu, opowiadała: „jak to młody Stefan, późniejszy o. Julian uciekł z domu do Legionów Piłsudskiego. Wstrząsające przeżycia wojenne spowodowały, że swoje kroki skierował na furtę klasztoru Braci Mniejszych, Konwentualnych oddając się na służbę Bogu”. Z domu rodzinnego wyniósł o. Julian przede wszystkim głębokie wychowanie religijne oraz poczucie szlachetnej miłości do ojczyzny.

W latach 1920–1925 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął 6 czerwca 1926 r. w Krakowie, a następnie bardzo gorliwie oddał się pracy duszpasterskiej, głosząc głównie nauki rekolekcyjne, był bowiem bardzo dobrym kaznodzieją.

Pierwszą placówką o. Juliana był klasztor Matki Bożej Niepokalanej w Horyńcu Zdroju, w którym pracował do 1930 r. Następnie został przeniesiony do klasztoru nowicjackiego w Łagiewnikach koło Łodzi, gdzie spełniał obowiązki prefekta szkoły parafialnej. Po dwu latach pobytu w Łagiewnikach został skierowany do klasztoru w Gnieźnie, gdzie pełnił funkcję wikariusza

parafii i równocześnie dyrektora i dyrygenta Chóru Maryjnego (1932–1933). W 1935 r. po raz kolejny został skierowany do pracy w klasztorze w Łagiewnikach, jako wikariusz parafii łagiewnickiej.

Na kapitule prowincjalnej w 1936 r. o. Julian został wybrany na gwardiana klasztoru w Kaliszu. Równocześnie pełnił w tym klasztorze obowiązki dyrektora III Zakonu św. Franciszka. Obowiązki te pełnił do wybuchu II wojny światowej.

Z chwilą wybuchu wojny włączył się do działalności konspiracyjnej, działając jako kapelan ruchu oporu. Kiedy klasztor kaliski został zlikwidowany przez Niemców, o. Julian przeniósł się na teren Generalnej Guberni. 6 marca 1941 r. podczas ujawnienia polskiej organizacji powstańczej okupanci ustalili, że o. Julian był kierownikiem tej organizacji, wskutek czego wszczęli poszukiwania zakonnika, wyznaczając nagrodę w wysokości 25 tys. marek za pomoc w jego ujęciu. O. Julianowi jednak dzięki fałszywym dokumentom udało się zbiec i ukryć w Warszawie. Jednak 21 listopada 1941 r. został aresztowany przez gestapo. Początkowo umieszczono go we więzieniu w Warszawie, a następnie przewieziono do poznańskiej cytadeli, gdzie w Forcie VII był wielokrotnie przesłuchiwany i torturowany, lecz nikogo nie wydał. Zginął powieszony 22 września 1942 r.

„Brat Julian Mirochna nieugięty franciszkanin. Był to mężczyzna niski, jasnowłosy i niebieskooki. W ręce Niemców wpadł w Warszawie, dokąd przybył jako kurier okręgu poznańskiego. Bezpośrednią przyczyną jego aresztowania była przedawniona przepustka i dokumenty, jakich używał w podróżach do G.G. Tak to przynajmniej sobie i innym tłumaczył później ten prostoduszny zakonnik, zawsze daleki od posądzania kogokolwiek o podłość lub zdradę. Znalaziono przy nim zaszyfrowane pisma. I to wszystko, co uzyskali. Mimo najwymyślniejszych metod śledztwa br. Julian nic Niemcom o owych szyfrach nie powiedział. Przyznał tylko, że jest duchownym. Nic więcej”. W ten sposób zaczyna się wspomnienie poświęcone o. Julianowi Mirochnie, nieugiętemu franciszkaninowi z Poznania, zamieszczone w tygodniku WTK 5(1976).

Bibliografia:

- J. Humiński, *Krótką pamięć o Wojniczu*, „Dziennik Polski” 290(1991), s. 12.
J. Kardaszewicz, *Z martyrologii duchowieństwa kaliskiego*, WTK 5(1976), z.1.
„Mugenzai no seibo no Kisi” (Rycerz Niepokalanej w Japonii) 5(1932/33), ss. 12–19.
Nauka miesięczna (dla tercjarzy), „Pochodnia Seraficka” 5(1930), ss. 37–42.
Nauka miesięczna. O modlitwie tercjarzkiej, „Pochodnia Seraficka” 5(1930), ss. 260–263.

Julian Stefan Marian Mirochna OFMConv (1903–1943)

Relacja ustna W. Cichoszewskiej – *Wspomnienie o Hance (Annie Augustynowej)*, „Zeszyty wojnickie” 7–8(1998), s. 24.

N.B. Akta personalne o. Mirochny spłonęły w Warszawie w 1944 r. Pozostały tylko krótkie wzmianki o nim w przedwojennych schematyzmach zakonnych.